CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1r-408/2026 Judecătoria Ungheni
1-24088541-03-1r-04052026 Judecător: Anatolie Rusu

D E C I Z I E
În numele Legii

28 mai 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența:
Președintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache și Victoria Robu

a judecat în ședință de judecată, în ordine de recurs, recursul avocatului Alexandru Prisac în interesele inculpatului Tataru Serghei declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 06 aprilie 2026 în cauza penală privind condamnarea lui:

Tataru Serghei, ***** căsătorit, studii medii, neangajat în câmpul muncii, supus serviciului militar, cetățean al R. Moldova, anterior nejudecat;

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal,

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: *08.08.2024-06.04.2026*;
În instanța de recurs: *04.05.2026-28.05.2026*.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 06 aprilie 2026, Tataru Serghei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul societății în mărime de 240 (două sute patruzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

S-a dispus calcularea termenului de executare a pedepsei sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport, începând cu data de 06 aprilie 2026, cu includerea în termen a perioadei ridicării provizorie a permisului

de conducere a mijloacelor de transport, din data de 24.07.2024 până la data de 24.07.2025.

Permisul de conducere a mijloacelor de transport nr.248600331 eliberat la data de 30.01.2024 pe numele lui Tataru Serghei, urmează a fi remis la Instituția Publică, Agenția Servicii Publice, Secția Înmatriculare a Transportului și Calificarea Conducătorilor Auto raionul Ungheni, pentru executarea pedepsei sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

S-a încasat de la Tataru Serghei în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 17 (șaptesprezece) lei și 0,80 bani.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond, *în fapt,* a constatat că, Tataru Serghei la data de 24.07.2024, aproximativ la orele 03:30, în timp ce conducea unitatea de transport de marcă „Peugeot" model „206" cu nr. de înmatriculare „*****" pe o stradă a sat. Pîrlița, r-nul Ungheni a fost stopat de către colaboratorii de poliție.

Fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, pe motiv că de la el se simțea miros de alcool, a fost supus testării alcoolscopice pentru stabilirea stării de ebrietate. În rezultatul testării în aerul expirat de către Tataru Serghei a fost stabilită o concentrație de alcool de 0,77 mg/1.

Potrivit prevederilor art.134^{12} Cod penal prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/1 și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/1 și mai mult.

Respectiv, numitul Tataru Serghei a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.357 din 13.05.2009, prevăzute de pct.14 lit. a) „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice.... "..

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Tataru Serghei întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264^{1} alin. (1) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii) – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.*

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond a declarat recurs avocatul Alexandru Prisac în interesele inculpatului Tataru Serghei, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 06 aprilie 2026 și pronunțarea unei hotărârii de încetare a procesului penal.

În motivarea recursului s-a invocat încălcarea procedurii legale de testare alcoolscopică cu aparatul „Drager", rezultatul ei fiind unul nul, din motiv că colaboratorul de poliție nu a trecut instruirea în cadrul IMSP „Dispensarul

Republican de Nacologie și nu era înregistrat în registrul de evidență a instruirii inspectorilor Controlului treziei la data efectuării testării alcoolscopice.

La acest capitol se relevă că potrivit art. 7 alin. (2) din Legea nr. 713 din 06.12.2001 privind controlul și prevenirea consumului abuziv de alcool, consumului ilicit de droguri și de alte substanțe psihotrope, unicul subiect împuternicit de a efectua pregătirea inspectorilor ai controlului treziei este Instituția Medico-Sanitară Publică Dispensarul Republican de Narcologie pe care polițistul nu a urmat-o.

Astfel, aceste prevederi legale nu permit de a efectua testarea alcoolscopică polițiștilor inspector care nu au urmat pregătirea la Instituţia Medico-Sanitară Publică Dispensarul Republican de Narcologie. Or, potrivit certificatului prezentat de polițist se atestă că acesta a trecut un instructaj la o instituție private și anume la o SRL și nu-i permite de a efectua testarea alcoolscopică, fiindcă legea împuternicește doar Dispensarul Republican de Narcologie de a pregăti contra plată inspector ai controlului treziei.

La fel, indică că Registrul de evidență a instruirii inspectorilor controlului treziei este prevăzut și reglementat detaliat în Ordinul Ministerului Sănătăți nr. 269 din 31.03.2014 ”Instruirea inspectorului Controlului treziei se efectuează contra plată de către IMSP Dispensarul Republican de Narcologiei la solicitarea personal sau solicitarea unității (persoanei juridice) în baza de contract. Legitimația de inspector al Controlului treziei este eliberată de către Instituţia Medico-Sanitară Publică Dispensarul Republican de Narcologie și este valabilă pe un termen de până la 5 ani. Instituțiile medico-sanitare asigură efectuarea Controlului treziei prin intermediul unei persoanei responsabile. desemnate din rândul lucrătorilor medical, cu instruirea de către medicul narcolog din teritoriu, legitimația în acest caz nefiind obligatorie. Deci, colaboratorul de poliție, care a efectuat testarea alcooscopică în baza acestor reglementării urma să dețină Legitimația de inspector al controlului treziei.

Prin urmare, se concluzionează că instanța inferioară nu s-a expus asupra celui mai important argumenta al apărării privind încălcarea procedurii legale de testare alcoolscopică cu aparatul Drager, ceea ce constituie o încălcare a dreptului la o hotărîre motivată în sensul jurisprudenței CEDO privitor la aplicarea art. 6 CEDO.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta,

cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal conchide necesitatea respingerii recursului declarat ca fiind nefondat, păstrând fără modificări sentința contestată, din motivele ce succed:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa nonprivativă de libertate.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Cu titlu preliminar, Colegiul penal evidențiază că cauza penală de învinuire a lui Tataru Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264^1 alin. (1) Cod penal a fost examinată în procedură generală din motiv că inculpatul nu și-a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Respectiv, instanța inferioară făcând uz de prevederilor art. 321 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, constatând că inculpatul a refuzat în mod expres la dreptul său de apărare în fața instanței, Colegiul penal conchide că în mod întemeiat a dispus examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului.

În continuare, Colegiul penal remarcă că potrivit recursului înaintat rezultă că avocatul Alexandru Prisac în interesele inculpatului Tataru Serghei își manifestă dezacordul cu sentința contestată în latura stabilirii vinovăției, considerând că în privința ultimului urmează a fi emisă o decizie de încetare a procesului penal din motivul încălcării procedurii legale de testare alcoolscopică.

Ab initio, Colegiul penal reține că deși inculpatul Tataru Serghei nu s-a prezentat în fața instanței de judecată, fiind audiat în cadrul urmării penale în calitate de bănuit și ulterior învinuit, în prezența avocatului Andrian Fetcu și-a recunoscut integral vina, însă folosindu-se de dreptul său procesual prevăzut de art. 66 alin.(2) pct. 8) Cod de procedură penală, a refuzat să facă declarații.

În acest context se statuează că, Colegiul penal conchide că la pronunțarea sentinței instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, instanța de fond încadrând just acțiunile

inculpatului Tataru Serghei în baza art. 264[1] alin. (1) Cod penal (*în vigoare la data comiterii infracțiunii)* – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală examinată şi care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

La caz, Colegiul penal constată că vinovăția lui Tataru Serghei în comiterea infracțiunii incriminate integral se confirmă prin declarațiile martorilor Lucichin Petru și Grosu Ion, colaboratorii de poliție, care în unison au relatat că în toamna anului 2024, fiind implicații în serviciu au recepționat apelul 112 pe faptul că în sat. Pîrlița, r-nul Ungheni o persoană în stare de ebrietate conduce mijlocul de transport. Deplasându-se la fața locului un automobil a stabilit că un automobil de model Citroen sau Peugeot se deplasează neuniform și foarte lent, stopând automobilul respectiv au supus șoferul procedurii testării alcoolscopice, rezultatul căruia era pozitiv, șoferul fiind de acord cu rezultatul testării și a refuzat de la prelevarea probelor biologice.

De asemenea, Colegiul penal menționează că vinovăția inculpatului Tataru Serghei integral se confirmă prin Tichetul aparatului „Drager Alcotest", nr.1706 din 24.07.2024, ora 03:49 și procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate din 24.07.2024, prin care se constată că concentrația de alcool în aerul expirat de către acesta în momentul testării constituia 0,77 mg/1, concentrație care conform prevederilor art.134[12] Cod penal *(în vigoare la momentul comiterii infracțiunilor)* se referă la stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat *(f.d.7-8).*

În acest sens, Colegiul penal ține să remarce că potrivit pct. 14 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296/2009, *refuzul subiectului de a fi condus la o instituţie medicală abilitată pentru examinarea medicală cu recoltarea probelor biologice este considerat ca refuz de la dreptul de a contesta rezultatul testării alcoolscopice şi serveşte drept temei pentru menținerea acestuia în vigoare.*

În atare împrejurări, Colegiul penal menționează că odată ce inculpatul Tataru Serghei a fost de acord cu rezultatul testării alcoolscopice efectuat la data de 24.07.2024 ora 03:49, refuzând în mod tacit de la examinarea medicală cu recoltarea probelor biologice, starea de ebrietate a inculpatului este dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil prin rezultatul testării alcoolscopice din 24.07.2024.

Mai mult ca atât, Colegiul penal reține că inculpatul Tataru Serghei, fiind audiat în cadrul urmăririi penale în calitate de învinuit în prezența avocatului Andrian Fetcu, a recunoscut faptul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, însă a refuzat să facă careva declarații.

Notabil este și faptul că, declarațiilor colaboratorilor de poliție, cît și a actelor întocmite de către aceștia pe parcursul exercitării atribuțiilor funcționale de constatare a contravențiilor și infracțiunilor, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

Totodată, potrivit prevederilor Legii nr. 320 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului și normelor Codului contravențional, constatările agentului constatator făcute în procesele-verbale se prezumă a fi autentice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate, bucurându-se de forță probantă până la proba contrară.

Pe această linie de concluzie, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal reține că prima instanță corect a constatat că în acțiunile inculpatului Tataru Serghei sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă şi pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența şi practica CEDO, care în pct. 37 a hotărîrii sale în *cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010* statuează că art. 6§1 din CţEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunînd un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Pe această undă de idei, Colegiul penal apreciază ca neîntemeiată susținerea recurentului privind necesitatea încetării procesului penal ca urmare a pretinsei încălcări a procedurii legale de testare alcoolscopică.

În argumentarea poziției sale, partea apărării a invocat prevederile Legii nr. 713 din 06 decembrie 2001 privind controlul și prevenirea consumului abuziv de alcool, consumului ilicit de droguri și de alte substanțe psihotrope, susținând că testarea alcoolscopică putea fi efectuată exclusiv de persoane instruite de Instituția Medico-Sanitară Publică Dispensarul Republican de Narcologie și învestite cu calitatea de inspector al controlului treziei.

Colegiul penal reține că o asemenea interpretare nu rezultă din conținutul normativ al actelor aplicabile raporturilor juridice deduse judecății.

Astfel, potrivit art. 7 alin. (2) din Legea nr. 713/2001, Instituția Medico-Sanitară Publică Dispensarul Republican de Narcologie asigură, contra plată, pregătirea inspectorilor controlului treziei.

Conform art. 1 din aceeași lege, *inspector al controlului treziei* reprezintă persoana instruită în vederea efectuării controlului treziei și învestită cu acest drept.

Totodată, din interpretarea sistemică a dispozițiilor Legii nr. 713/2001 și ale pct. 9 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, rezultă că angajații Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției nu se încadrează în categoria inspectorilor controlului treziei reglementată de legea menționată.

În consecință, instruirea colaboratorilor de poliție abilitați să efectueze testări alcoolscopice nu este supusă procedurii prevăzute de Legea nr. 713/2001, ci reglementărilor speciale adoptate în cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

În acest sens, Ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 23 din 18 ianuarie 2019 privind aprobarea Procedurii de măsurare legală PML 5-05:2018 „Măsurarea concentrației de etanol în aerul expirat de persoanele testate cu analizorul concentrației de etanol în aerul expirat de tip Drager Alcotest 6820” prevede că instruirea operatorilor se realizează de către formatori atestați din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, iar certificatul de competență se eliberează în urma promovării evaluării corespunzătoare.

În speță se atestă că testarea alcoolscopică a lui Tataru Serghei a fost efectuată de către colaboratorul de poliție Ion Grosu cu utilizarea aparatului „Drager Alcotest 6820”.

Totodată, la dosar se regăsește Certificatul nr. 34/17-1035 din 15 februarie 2024, eliberat de șeful al SSCPP a DPP care confirmă instruirea și competența acestuia pentru utilizarea analizatoarelor de tip „Drager 6810”, „Drager 6820” și „Drager 7510” *(f.d.27)*.

Prin urmare, Colegiul penal constată că testarea alcoolscopică a fost efectuată de o persoană competentă și autorizată conform cadrului normativ special aplicabil organelor de poliție, nefiind identificate încălcări procedurale care să atragă inadmisibilitatea rezultatului testării sau încetarea procesului penal.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal a examinat argumentele invocate de recurent prin prisma conduitei procesuale a părții apărării pe parcursul judecării cauzei atât în prima instanță, cât și în procedura de recurs.

Astfel, în urma analizei materialelor dosarului, Colegiul penal constată că o parte semnificativă a demersurilor și cererilor formulate de apărare nu au vizat nemijlocit examinarea fondului cauzei sau remedierea unor pretinse erori de drept

ori de fapt ale instanței de fond, ci au avut ca efect prelungirea duratei procedurii judiciare.

Această concluzie rezultă din succesiunea și natura actelor procesuale întreprinse de partea apărării, inclusiv formularea repetată a cererilor de recuzare a judecătorului Anatolie Rusu, sesizarea Curții Supreme de Justiție privind existența unui pretins conflict pozitiv de competență, depunerea unei cereri de suspendare întemeiate pe aceleași circumstanțe deja invocate anterior, sesizarea Curții Constituționale referitoare la constituționalitatea dispozițiilor art. 60 alin. (4) Cod penal, solicitările repetate de amânare a ședințelor de judecată, precum și formularea, în procedura de recurs, a unei cereri de recuzare a judecătorului-raportor. Toate aceste demersuri au fost examinate de instanțele competente și respinse ca neîntemeiate/inadmisibile.

Sub acest aspect, Colegiul penal subliniază că exercitarea dreptului la apărare presupune posibilitatea părților de a utiliza toate mijloacele procesuale prevăzute de lege pentru susținerea poziției lor. Totuși, acest drept trebuie exercitat cu bună-credință și în conformitate cu exigențele loialității procesuale.

În acest sens, avocatul este ținut să manifeste diligență în exercitarea atribuțiilor sale profesionale, să utilizeze remediile procesuale în scopul pentru care acestea au fost instituite de lege și să evite formularea unor demersuri care, prin caracterul lor repetitiv sau vădit nefondat, sunt de natură să afecteze celeritatea procedurii judiciare.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că modalitatea în care au fost exercitate anumite drepturi procesuale de către partea apărării nu poate fi reținută ca fiind de natură să demonstreze existența unor încălcări ale dreptului la un proces echitabil, ci relevă, în contextul particular al cauzei, o conduită procesuală orientată preponderent spre tergiversarea examinării cauzei. Or, în condițiile în care termenul de prescripție a răspunderii penale era susceptibil de a interveni pe durata procedurii judiciare, Colegiul penal apreciază că acțiunile procesuale menționate au avut drept finalitate crearea premiselor pentru survenirea prescripției și, implicit, liberarea inculpatului de pedeapsă penală.

Distinct, la capitolul individualizării pedepsei Colegiul reține că, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76-78 Cod penal, în acord cu care persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixe în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

Astfel, la stabilirea categoriei pedepsei instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care deși se atribuie la categoria celor ușoare, prezintă un pericol cu grad avansat, care prejudiciază securitatea circulației şi a exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității şi ordinii publice, punând în pericol viața şi sănătatea cetățenilor RM, de motivul acesteia,

de personalitatea celui vinovat, care anterior nu a fost judecat, de lipsa circumstanțelor atenuante şi agravante.

În această ordine de idei Colegiul penal atestă că, sancțiunea art. 264[1] alin. (1) Cod penal *(*în vigoare la data comiterii infracțiunii) prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Astfel, Colegiul penal constată că prima instanță a ajuns la concluzia justificată de a stabili inculpatului Tataru Serghei pedeapsa penală cu muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, considerând că această pedeapsă va atinge scopul sancțiunii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum şi de prevenire a comiterii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cît şi din partea altor persoane.

Distinct, Colegiul penal evidențiază că anularea dreptului inculpatului Tataru Serghei de a conduce mijloace de transport se impune a fi aplicată prin prima obligaților pozitive a statului de a lua măsuri adecvate pentru protejarea vieții celor din jurisdicția sa în conformitate cu articolul 2§1 din CEDO, or, potrivit jurisprudenței CEDO, în pct. 69 a hotărârii sale în cauza CEDO *Smiljanic v. Croația* se statuează că, participarea în traficul rutier este o activitate potențial susceptibilă de a duce la amenințări grave pentru viața persoanei. Astfel, în contextul siguranței rutiere, îndatoririle autorităților interne implică, în primul rând, obligația de a avea în vigoare un set adecvat de măsuri preventive orientate spre asigurarea siguranței publice și minimizarea numărului de accidente rutiere *(Nicolae Virgiliu Tănase vs România).*

Finalmente, Colegiul penal conchide asupra temeiniciei soluției primei instanțe în latura dispunerii încasării din contul inculpatului Tataru Serghei în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 17,80 lei, or, aceste cheltuielii au fost suportate în legătură cu efectuarea testării alcoolscopice, iar prin prima prevederilor art. 227 și art. 229 Cod de procedură penală, acestea urmează a fi puse în sarcina inculpatului, având în vedere că la momentul derulării acțiunilor de urmărire penală aceste cheltuieli au fost suportate de stat, deoarece procesul penal era guvernat de principiul prezumției nevinovăției, iar în situația în care în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpatului, ultimul urmează să recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul avocatul Alexandru Prisac în interesele inculpatului Tataru Serghei declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 06 aprilie 2026, menținând sentința atacată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Alexandru Prisac în interesele inculpatului Tataru Serghei declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 06 aprilie 2026, prin care Tataru Serghei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**